

LJUBLJANSKI ZVON

MESEČNIK ZA KNJIŽEVNOST IN PROSVETO.

LETNIK XL.

1920.

ŠTEVILKA II.

VIDA JERAJEVA:

TJA K MUČENICI ...

Tja k mučenici Luciji
šla je na romarsko stran,
ker srce mirno več ni ji,
mati treh žalostnih ran.

Tri ji sinove je vzelo, —
vojske nas brani, o Bog! —
ni ji srce več veselo,
mrtvih sinov čuje stok.

Plačat tri črne gre maše,
lire tri v dlani tišči ...
„Oj, zakaj lire so naše,
rdeče slovenske krvi!“

Pa se utrujena skloni,
strne se trava do tal;
lice na rože nasloni, —
v hipu sen v dušo ji pal ...

Dvigne se prvo obličje.
„Sinko moj, ti? O počij!“
„„Težek grobič mi je, mati,
Slišim vaš jok iz noči!““

Dvigne se drugo obličje.
 „Sinko moj, ti? O počij!“
 „„Mati, trd bič je, o mati,
 kdo ga nad vami vihti?““

Dvigne se tretje obličje.
 „Sinko moj, ti? O počij!“
 „„Maša za nič je, o mati,
 oj, na teh lirah je kri!““

*čisto vrbenjko
 slovenska prepis*

In zaihtela je mati...
 Trudna zave se na tleh.
 „Črne tri maše ne brati!
 Bog prizanesi ta greh!“

Laške tri lire razsuje
 v sever: „O pridi, vihar!
 Sveta Lucija naj čuje:
 „Vrnem se, — čist bo denar!“

*Vidi se v Vidi: Jeraj - Volski Pevci
 petnikova pušna kri Vida
 ne tava v Gulljanski meglji -
 jasno vrbenjko bolno je v petu
 Peto, 24/2 920*

MIRAN JARC:

GLUHE NOČI.

Polnoč ura je odbila,
 misel se še ni vziskrila;
 skozi okno hlad prši...
 Trudne, trudne so oči. —

Česa iščem v tej temini?
 Kje so zvoki v tej glušini?
 Roke pnejo se v praznine
 srce drami si spomine.

Kdo si, ki veliš mi bdéti?
 Da te mogel bi uzréti!
 Tiho bi se izgovorila,
 spet bi duša mirna bila.

Če najdi tava prepis - jutem i